

☒ สำเนา	แบบฟอร์มที่ ๑
☐ กองบัญชาการ	แบบฟอร์มที่ ๒
☐ กองบัญชาการ	แบบฟอร์มที่ ๓
☐ กองบัญชาการ	แบบฟอร์มที่ ๔
☐ กองบัญชาการ	แบบฟอร์มที่ ๕
☐ กองบัญชาการ	แบบฟอร์มที่ ๖

เอกสารที่ ๐๑๙๘.๑/๑๗๙๐

เทศบาลตำบลบ้านดู่
เลขที่ ๘๘๙๘
วันที่ ๒๗ พ.ย. ๒๕๖๖
เวลา ๑๕.๓๗ น.

ที่ว่าการอำเภอเมืองเชียงราย
ถนนเวียงบูรพา ช.ร ๕๗๑๐๐

พฤษภาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ประชาสัมพันธ์การดำเนินการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ.๒๕๖๓
เรียน นายกเทศมนตรีทุกแห่ง และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่ง^บ
สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานประจำปีผลการดำเนินงานฯ

งานประชุมพัฒนา
๒๔๔
วันที่ ๒๗ พ.ย. ๒๕๖๖
เวลา.....
จำนวน ๑ ชุด

ด้วยอำเภอเมืองเชียงรายได้รับแจ้งจากจังหวัดเชียงรายว่า กรมการปกครองแจ้งว่า พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ. ๒๕๖๓ มาตรา๒๙ (๕) ให้อำนาจคณะกรรมการคุ้มครอง การรับงานไปทำที่บ้านติดตามตรวจสอบการดำเนินการเกี่ยวกับงานที่รับไปทำที่บ้านจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และเสนอรายงานเกี่ยวกับผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งและเผยแพร่ต่อสาธารณะโดยกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้นำเสนอรายงานประจำปีผลการดำเนินงาน คณะกรรมการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้าน ชุดที่ ๔ ปีที่ ๑ ต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบแล้ว เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๖

เพื่อให้การติดตามการดำเนินการที่เกี่ยวกับการรับงานกลับไปทำที่บ้านเผยแพร่ต่อสาธารณะ อำเภอเมืองเชียงรายจึงขอให้ท่านประชาสัมพันธ์เผยแพร่รายงานผลการดำเนินงาน คณะกรรมการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้าน ชุดที่ ๔ ปีที่ ๑ ผ่านช่องทางต่างๆ ให้ประชาชนได้ทราบโดยทั่วถ้วน รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลบ้านดู่

ขอแสดงความนับถือ

(นางพีระพรรณ ศิริกุล)

รองนายกเทศมนตรี รักษาราชการแทน

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านดู่

(นายศิพพนา อินเดช)

ปลัดเทศบาล รักษาราชการแทน

นายอำเภอเมืองเชียงราย

- เที่นควรประชุมที่บ้านดู่ ๒๗ พ.ย. ๒๕๖๖

๑๒๙๗/๒๕๖๖
๒๕๖๖

(นางนิชาพรรณ สมณะ)

รองปลัดเทศบาล ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดเทศบาลตำบลบ้านดู่

(นางสาวจิมมี่ ก้าวไชย)

หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ

๒๘ พ.ย. ๒๕๖๖

-๑๐๘๖-

(นางสาวบุญญาพร นาคานิล)

หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล

๗๙ ๗๙ ๗๙๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย

(นางสาวลักษณา สุวรรณโลภิต)

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

๒๘ พ.ย. ๒๕๖๖

นายบัญชัย เมฆไส

นักประชาสัมพันธ์ปฏิบัติการ

ที่ทำการปกครองอำเภอ
กลุ่มงานบริหารงานปกครอง

“สำนักงานอำเภอ”

โทร ๐๕๓-๑๖๐๙๐๑

รายงานประจำปี ผลการดำเนินงาน คณะกรรมการคุ้มครอง การรับงานไปทำที่บ้าน ชุดที่ 4 ปีที่ 1

(4 ตุลาคม 2564 - 3 ตุลาคม 2565)

คำนำ

กระทรวงแรงงานได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานด้านการส่งเสริม คุ้มครอง และพัฒนาแรงงานนอกระบบทลายภายใต้การนำของรองนายกรัฐมนตรี (พลเอกประวิตร วงษ์สุวรรณ) โดยเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2564 ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบทั่วชาติ (คนช.) ได้พิจารณา และมีมติเห็นชอบแผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2563 - 2565 เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานส่งเสริม คุ้มครอง และพัฒนาแรงงานนอกระบบ ซึ่งเกิดขึ้นได้ด้วยความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และเครือข่ายแรงงานนอกระบบ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในการใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานด้านการส่งเสริม คุ้มครอง และพัฒนาแรงงานนอกระบบทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค สำนักงานแรงงานในต่างประเทศ รวมถึงการบูรณาการด้านแรงงานนอกระบบร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งภายใต้สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม แรงงานนอกระบบ ถือว่าเป็นกำลังแรงงานที่มีส่วนสำคัญอย่างมากในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย ประกอบกับปัญหาความหลากหลายของแรงงานนอกระบบ ทั้งการประกอบอาชีพที่มีลักษณะอิสระ มีรายได้ไม่แน่นอน ได้รับค่าจ้าง ในอัตราต่ำ เมื่อเทียบกับแรงงานในระบบ ไม่มีหลักประกันและสวัสดิการทางสังคม รวมถึงเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน เป็นต้น ดังนั้น กระทรวงแรงงานจึงได้ตระหนักร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้ความสำคัญในการยกระดับคุณภาพชีวิต แรงงานนอกระบบ ให้มีมาตรฐานในการดำเนินชีวิตที่ดีเท่าเทียมกับแรงงานในระบบ ได้รับการส่งเสริม คุ้มครอง และพัฒนาให้มีความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ พร้อมรับวิถีการจ้างงานในรูปแบบใหม่ (New Normal)

รายงานประจำปีผลการดำเนินงานคณะกรรมการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้าน ชุดที่ 4 ปีที่ 1 (4 ตุลาคม 2564 - 3 ตุลาคม 2565) ฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงาน คณะกรรมการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้าน ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ. 2553 มาตรา 28 (5) ติดตามตรวจสอบการดำเนินการที่เกี่ยวกับงานที่รับไปทำที่บ้านจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และเสนอรายงานเกี่ยวกับผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งและเผยแพร่ต่อสาธารณะ

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ในฐานะฝ่ายเลขานุการขอขอบคุณกรรมการทุกท่านที่ได้อุทิศตนทำงานจนสามารถผลักดันภารกิจของคณะกรรมการฯ ให้เกิดผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมดังที่นำเสนอในหนังสือ ฉบับนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ที่เกี่ยวข้องจะมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และภารกิจของคณะกรรมการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้าน ตลอดจนเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริม และผลักดันงานด้านการคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้านของประเทศไทยให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไป

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
กุมภาพันธ์ 2566

สารบัญ

เรื่อง

คำนำ	1
สารบัญ	2
บทสรุปผู้บริหาร	3

บทนำ

● แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)	4
● นโยบายรัฐบาล ด้านแรงงาน	6
● แผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2560 – 2564	10
● นโยบายที่เกี่ยวข้องกับกองทุนเพื่อผู้ใช้แรงงาน กรมการจัดหางาน	12
● นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการรับงานไปทำที่บ้าน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	13

บทที่ 1 สถานการณ์ด้านแรงงาน ปี 2565 กระทรวงแรงงาน

● สถานการณ์แรงงานนอกระบบ	15
● สถานการณ์การรับงานไปทำที่บ้าน	20

บทที่ 2 คณะกรรมการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้านและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง

● คณะกรรมการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้าน ชุดที่ 4	21
● คณะกรรมการพัฒนากฎหมายคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน	23
● คณะกรรมการด้านยุทธศาสตร์และขับเคลื่อนนโยบายการรับงานไปทำที่บ้าน	23

บทที่ 3 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน

● กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้าน	24
● กฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้าน	25

บทที่ 4 ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน

● ผลการดำเนินงานกำหนดมาตรการกลไกการคุ้มครอง ส่งเสริมและการรับงานไปทำที่บ้าน	26
● ผลการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและการพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน	30

ภาคผนวก

● คำสั่งกระทรวงแรงงาน ที่ 473/2564 ลงวันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2564 เรื่อง แต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้าน	34
● คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้าน ที่ 001/2565 ลงวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากฎหมายคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน	35
● คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้าน ที่ 002/2565 ลงวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการด้านยุทธศาสตร์และขับเคลื่อนนโยบายการรับงานไปทำที่บ้าน	37
● คณะกรรมการผู้จัดทำ	40

บกสรุปผู้บริหาร

กระทรวงแรงงาน โดยกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้ตราพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ. 2553 ขึ้น โดยมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2554 เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการคุ้มครองแรงงานในระบบ ให้ได้รับสิทธิตามกฎหมายและการบริการของรัฐ โดยการกำหนดแนวทาง มาตรการ และวิธีการปฏิบัติต้านการคุ้มครอง แรงงานในระบบ ยึดหลักความเสมอภาค เท่าเทียม และไม่เลือกปฏิบัติ รวมถึง ให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการใช้แรงงานผิดกฎหมาย และส่งเสริมสนับสนุนให้แรงงานในระบบ มีการรวมกลุ่มจานสามารถพัฒนาเป็นเครือข่าย ในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพและอำนาจในการต่อรองกับผู้จ้างงาน โดยกำกับดูแล และควบคุมการบังคับใช้กฎหมาย อีกทั้งเป็นกฎหมายที่รองรับอนุสัญญาที่ 177 ว่าด้วยงานที่รับไปทำที่บ้านและข้อเสนอแนะ ฉบับที่ 184 ว่าด้วยงานที่รับไปทำที่บ้านที่ระบุให้ประเทศที่ให้สัตยาบันต้องกำหนดนโยบายระดับชาติเกี่ยวกับผู้รับงาน "ไปทำที่บ้าน เพื่อให้เกิดการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันระหว่างผู้รับงานไปทำที่บ้านกับลูกจ้างกลุ่มอื่น ซึ่งตามพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน มาตรา 28 (5) โดยคณะกรรมการคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน มีอำนาจหน้าที่ติดตาม ตรวจสอบผลการดำเนินการที่เกี่ยวกับงานที่รับไปทำที่บ้านจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำรายงานเสนอต่อคณะกรรมการรัฐมนตรี อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และเผยแพร่ต่อสาธารณะ

รายงานประจำปีผลการดำเนินงานคณะกรรมการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้าน ชุดที่ 4 ปีที่ 1 เป็นการรวบรวม ผลการดำเนินของคณะกรรมการฯ ระหว่างวันที่ 4 ตุลาคม 2564 - 3 ตุลาคม 2565 ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ดำเนิน กิจกรรม/โครงการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน ให้มีความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สามารถเข้าถึงการบริการและสวัสดิการแห่งรัฐ ได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนด มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

บทนำ

ແພບພັດນາຄຣະຮູກຈະລະສັງຄມ່ແກ່ໜ້າຕີ ອັບກົດ 12 (ພ.ສ. 2560 – 2564)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศ และสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) โดยหลักการพัฒนาประเทศที่สำคัญ ในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยึดหลัก “ปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง” “การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “คนเป็นศูนย์กลาง การพัฒนา” เป็นแผนแรกที่ถูกใช้ให้เป็นกลไกเชื่อมโยงสู่การขับเคลื่อนการพัฒนาซึ่งกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่จะ ต้องบรรลุผลลัพธ์และผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาที่มีประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญ คือ ความสามารถในการแข่งขันของ ประเทศไทยยังปรับตัวเข้าเมื่อเทียบกับหลายประเทศ เนื่องจากคุณภาพคนต่ำ การลงทุนในการวิจัยและพัฒนาอย่างมีน้อย คุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานยังไม่ดี และปัญหาการบริหารจัดการภาครัฐและภาระเบียบต่างๆ ล้าสมัยและขาดประสิทธิผล ใน การบังคับใช้ เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจโลกและภัยพิบัติธรรมชาติทำให้เศรษฐกิจไทยผันผวนได้ง่าย และเศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวในอัตราที่ต่ำกว่าศักยภาพ และประเทศไทยต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้น ภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นมากขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนโดยมีการเคลื่อนย้ายคน เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยี ข้าวสาร สินค้าและบริการอย่างเสรี ทำให้การแข่งขันในตลาดโลกrunแรงขึ้น ส่งผลให้การรวมตัวด้านเศรษฐกิจ ของกลุ่มต่างๆ ในโลกมีความเข้มข้นขึ้น ซึ่งประเทศไทยมีความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมสูงวัย มากขึ้น จำนวนประชากรวัยแรงงานลดลง ผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวสูงขึ้น ปัญหาความยากจน ยังคงจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือรวมทั้งความแตกต่างของรายได้ ระหว่างกลุ่มคนรวย ที่สุดและกลุ่มคนจน ยิ่งไปกว่านั้นทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม มีปัญหาความชัดแย้งในการใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติระหว่างรัฐกับประชาชน และระหว่างประชาชนในกลุ่มต่างๆ ประกอบกับสภาพภูมิอากาศมีการเปลี่ยนแปลงผันผวนมากขึ้น ประเทศไทยต้องเผชิญกับภัยพิบัติทางธรรมชาติรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ และสังคมไทยมาก โดยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดแผนงาน/โครงการสำคัญ (Flagship Program) และประเด็น พัฒนาเชิงบูรณาการที่สำคัญในช่วง 5 ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติ จะทำให้ระบบการจัดสรร งบประมาณ การบริหารจัดการงบประมาณแผ่นดิน แผนสำหรับบริหารราชการแผ่นดิน กว่า ระเบียบวินัยทางการเงิน และการคลังภาครัฐ และระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ตลอดจนระบบ การติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก

ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

1. การพัฒนาวัตกรรมและการนำมาใช้ขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติเพื่อยกระดับศักยภาพของประเทศไทย มุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนาวัตกรรมทำให้เกิดสิ่งใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
 2. การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้วยการสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีไปสู่ความเป็นอัจฉริยะ เชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิตที่เป็นกลุ่มใหญ่ของประเทศไทย และยกระดับโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ให้ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด พัฒนาบุคลากร วิจัย สนับสนุนการดำเนินงานอย่างเป็นเครือข่ายระหว่างสถาบันวิจัย สถาบันการศึกษาภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน/ชุมชน
 3. การเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย หล่อหลอมให้คนไทย มีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม เป็นคนดีที่มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม สร้างแรงบันดาลใจให้คนรุ่นหลังติดตามและเรียนรู้

4. การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ให้ความสำคัญกับการจัดบริการของรัฐที่มีคุณภาพทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข ให้กับผู้ที่ด้อยโอกาสและผู้ที่อาศัยในพื้นที่ห่างไกล สนับสนุนในการสร้างอาชีพรายได้และการเพิ่มผลิตภาพแก่ผู้ด้อยโอกาส สตรีและผู้สูงอายุ
5. การปรับโครงสร้างการผลิตและการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจในแต่ละช่วงของห่วงโซ่อุปทาน เน้นสร้างความเข้มแข็ง ให้กับปัจจัยพื้นฐาน เพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิม
6. การปรับระบบการผลิตการเกษตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและศักยภาพของพื้นที่ เน้นการสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการเกษตร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมีส่วนร่วมที่เชื่อมโยง กับฐานทรัพยากรชีวภาพ
7. การเพิ่มศักยภาพฐานการผลิตและบริการเดิมที่มีศักยภาพในปัจจุบันให้ต่อยอดไปสู่ฐานการผลิตและบริการ ที่ใช้เทคโนโลยีที่เข้มข้นและมีนวัตกรรมมากขึ้น
8. การส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจระยะใหม่ และสร้างสังคมผู้ประกอบการเพื่อต่อยอด ฐานการผลิตและบริการ
9. การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจบริการและภาระท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เดิบโตและสนับสนุน ภาคการผลิต เน้นการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เกิดความสมดุลและยั่งยืนในการพัฒนาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวและการสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติและครบวงจร
10. การสร้างความเข้มโยงระหว่างภาคการผลิตโดยการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและนำผลการวิจัย และการพัฒนาที่เกี่ยวข้องมาใช้ประโยชน์ในการสร้างผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์และสอดคล้องกับความต้องการ ของตลาด เชื่อมโยงด้านคุณภาพขั้นสูง โลจิสติกส์และโทรคมนาคม
11. การพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อม ขนาดเล็ก และขนาดกลาง วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคมเพื่อสร้างโอกาส ทางเศรษฐกิจสำหรับกลุ่มต่างๆ ในสังคมและการพัฒนาและส่งเสริมสังคมผู้ประกอบการ
12. การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยั่งยืนด้วยการดูแลรักษาและฟื้นฟู ฐานทรัพยากรธรรมชาติ เร่งแก้ไขปัญหาภัยคุกคามสิ่งแวดล้อม และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
13. การพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อม ขนาดเล็ก และขนาดกลาง วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคมเพื่อสร้างโอกาส ทางเศรษฐกิจสำหรับกลุ่มต่างๆ ในสังคมและการพัฒนาและส่งเสริมสังคมผู้ประกอบการ
14. การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและการสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาธรรมาภิบาลในภาครัฐอย่างเป็นรูปธรรม
15. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทยเพื่อขยายขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพ ให้บริการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลัก
16. การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ได้แก่ การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิม และขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้สำหรับประชาชนในแต่ละภาค
17. การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านและส่งผลกระทบต่อการพัฒนาอย่างเต็มที่ มุ่งเน้นผลักดันให้ความเข้มโยง ด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบันให้มีความคืบหน้าและชัดเจนในระดับปฏิบัติการ
18. การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้ประกอบการให้สามารถพัฒนาธุรกิจ ร่วมกับประเทศไทยเพื่อบ้าน พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
19. การปรับปรุงภาคการเงินของไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและให้สามารถแข่งขันได้ เร่งปรับปรุงกฎระเบียบ ในการกำกับดูแลภาคการเงินเพื่อสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันและการให้บริการ
20. การปฏิรูปด้านการคลังและงบประมาณ การขยายฐานภาษี การปรับระบบการจัดทำคำของบประมาณ การจัดสรรงบประมาณ การจัดทำงบประมาณบูรณาการทั้งเชิงประเด็นพัฒนาและเชิงพื้นที่

นโยบายรัฐบาล ด้านแรงงาน

จากแผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2563 - 2565 นโยบายรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ให้ความสำคัญกับแรงงานนอกระบบผ่านนโยบายด้านต่างๆ ดังนี้

1. เร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคง
2. พัฒนาระบบคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากขึ้น
3. ส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน เพื่อสร้างแรงงานที่มีทักษะ
4. ดำเนินการให้แรงงานได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายแรงงาน โดยการกำกับ ดูแล และสนับสนุนให้แรงงาน มีความรู้ และได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

นโยบายกระทรวงแรงงาน

นโยบายกระทรวงแรงงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

นโยบายเร่งด่วน

1. ยกระดับกระทรวงแรงงานเป็นกระทรวงเศรษฐกิจ
• พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้
• พัฒนาศักยภาพและศักยภาพของแรงงาน

2. ยกระดับงานด้านความต้องการในระบบเศรษฐกิจใหม่
ที่เน้นไปทางเทคโนโลยีและดิจิทัล
• สนับสนุนภาคอุตสาหกรรมดิจิทัล และการขยายตลาดแรงงาน
• สนับสนุนสู่สังคมอาชญากรรม
• เส้นทางอาชญากรรมและเทคโนโลยี

3. บริหารจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างเป็นระบบ
• บูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านความต้องการและเศรษฐกิจ
• ต่อสู้ต่อการลักพาตัวไปออกและบริการจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างเป็นระบบ

4. เมืองดี ปรับปรุง แก้ไข พระราษฎร์คุ้มครองสิทธิ์ให้สอดคล้องกับบริบทการณ์ปัจจุบันและรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต
• ดำเนินการ Factories Sandbox
• ออกตั๋วสถานประกอบการ ส่งเสริมแรงงานสัมพันธ์เชิงรุก

5. ข้อดีในการเดือดเดือด COVID - 19 ในครั้งแรกและปัจจุบัน:
• สถาบันการแพทย์และสถาบันวิจัยฯ ดำเนินการต่อต้านภัยไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
• สถาบันการแพทย์และสถาบันวิจัยฯ ดำเนินการต่อต้านภัยไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
• สถาบันการแพทย์และสถาบันวิจัยฯ ดำเนินการต่อต้านภัยไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

นโยบายสำคัญ

1. พัฒนาศักยภาพแรงงานให้เป็นแรงงานที่มีคุณภาพ เสริมความพร้อมสำหรับการเปิดประเทศ
และรองรับเศรษฐกิจใหม่
• ยกระดับมาตรฐานอาชีวศึกษาและแรงงาน
• พัฒนาศักยภาพอาชีวศึกษา
• สนับสนุนการค้าระหว่างประเทศ

2. บริหารจัดการแรงงานในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ และในอุตสาหกรรมป้าหมาย
• พัฒนาศักยภาพแรงงาน

3. ยกระดับการประกอบอาชีวศึกษาและเศรษฐกิจชุมชน รวมทั้งในพื้นที่โครงสร้าง
อันเนื่องจากภัยธรรมชาติ
• พัฒนาศักยภาพแรงงาน
• สนับสนุนภัยธรรมชาติและภัยทางเศรษฐกิจ

4. ยกระดับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ในภัยธรรมชาติและภัยทางเศรษฐกิจ
เพิ่มเตือน Tier 2 Watch List
• ดำเนินการต่อต้านภัยไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
• สนับสนุนการจัดการภัยธรรมชาติและภัยทางเศรษฐกิจ

5. ยกระดับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ในภัยธรรมชาติและภัยทางเศรษฐกิจ
เพิ่มเตือน Tier 2 Watch List
• ดำเนินการต่อต้านภัยไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
• สนับสนุนการจัดการภัยธรรมชาติและภัยทางเศรษฐกิจ

6. ยกระดับการจัดการแรงงานบนระบบ แรงงานสูงอายุและคนพิการ
ให้เป็นศูนย์กลางความคุ้มครองด้านแรงงาน สร้างการเข้าใจและสนับสนุน
มีรับผิดชอบต่อความปลอดภัยของแรงงาน ลดความเหลื่อมล้ำในแรงงานได้ของประเทศไทย นำไปสู่
การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมประเทศอย่างยั่งยืน
• สถาบันฯ ร่วมกับ P.R.B. ดำเนินการต่อต้านภัยไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
• ยกระดับคุณภาพเชิงการค้าภายใน

7. พัฒนาระบบฐานข้อมูลแรงงานกระทรวงแรงงาน (Big Data)
และยกระดับการใช้บุคลากรเพื่อการบริการ วิเคราะห์และคาดการณ์แนวโน้มแรงงาน
และหลักประกันการซื้อขายแรงงาน
• ดำเนินการต่อต้านภัยไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
• สนับสนุนการจัดการภัยธรรมชาติและภัยทางเศรษฐกิจ

สืบสาน รักษา ต่อยอด “MOL พื้นฟู พลิกโฉม ตลาดแรงงานไทย”

ภายใต้สถานการณ์ที่ประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2563 และมีผลกระทบอย่างรุนแรงในช่วงต้นปี พ.ศ. 2564 จากเหตุการณ์ดังกล่าว ทำให้เกิดประเด็นท้าทายด้านแรงงาน ดังนี้

1. การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการว่างงาน ของแรงงานและสถานประกอบการ จำกฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม มาตรา 33 ได้แสดงอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้ม การจ้างงานลดลงโดยเปรียบเทียบช่วงเดียวกัน ในเดือนสิงหาคม 2564 ซึ่งอยู่ระหว่างการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) กับเดือนสิงหาคม 2562 เป็นภาวะที่ยังไม่เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ซึ่งมีสัญญาณการว่างงานทั่วประเทศเพิ่มมากขึ้น ทั้งหมดมี 21 สาขาอาชีพ รวมทั้งหมด 599,264 คน

2. การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจ้างงานตามโลกยุคดิจิทัลที่ใช้เทคโนโลยีเป็นหลักในการทำงาน พบร่วมกับส่วนใหญ่ยังขาดทักษะทางด้านเทคโนโลยี

3. ประเทศไทยมีแรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมาก คือ 20.2 ล้านคน ส่วนใหญ่ยังขาดหลักประกันทางสังคมรายได้ที่เหมาะสมรวมถึงขาดความคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ที่พึงจะได้รับ

4. กวณฑ์หมายด้านแรงงานบางฉบับยังมีความล้าสมัย ไม่ตอบโจทย์กับสถานการณ์แรงงานในยุคปัจจุบัน

5. การเปลี่ยนแปลงหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานให้เป็นหน่วยงานดิจิทัลเพื่อรับขอรับและการนำไปสู่รัฐบาลดิจิทัล เป็นปี 2565 กระทรวงแรงงานกำหนดนโยบายที่มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) นโยบายรัฐบาลปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ครอบร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) และแผนแม่บทเฉพาะกิจภายในตี้ยุทธศาสตร์ชาติอันเป็นผลมาจากการดำเนินการเพื่อรับผลกระทบของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) (พ.ศ. 2564 - 2565) ภายใต้พระราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาธิเบศร์สินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว “สืบสาน รักษา ต่อยอด” ประกอบด้วยนโยบายสำคัญที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง จำนวน 7 ข้อ และนโยบายเร่งด่วนที่ต้องเร่งดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมโดยเร็ว จำนวน 5 ข้อ ดังนี้

นโยบายสำคัญ 7 ข้อ

1. พัฒนาทักษะแรงงานให้เป็นแรงงานคุณภาพ เตรียมความพร้อมสำหรับการเปิดประเทศและรองรับเศรษฐกิจใหม่

1.1 ยกระดับการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน Up - skill, Re-skill, New skill โดยเฉพาะการอบรมให้กับแรงงานกลุ่มว่างงานให้มีความรู้เพียงพอต่อการทำงานเป็นการเพิ่มผลิตภาพแรงงานเพื่อกลับเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยการส่งเสริมการเรียนรู้ธุรกิจการทำงานใหม่ ๆ เพิ่มทักษะ ดิจิทัล เทคโนโลยีและนวัตกรรม แก่กลุ่มแรงงานทั้งแรงงานเดิม และผู้จบการศึกษาใหม่ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์และออนไลน์

1.2 สร้างแรงงานที่มีสมรรถนะสูงให้เป็นแรงงานที่สามารถปรับตัวรับมือกับการทำงาน/งานใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง จากความเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสู่การใช้ดิจิทัลในการทำงาน โดยการเพิ่มการเรียนรู้ทักษะฝีมือแรงงานสำหรับอนาคต ตอบโจทย์ภาคการผลิตของประเทศไทย สนับสนุน New S - Curve ได้อย่างตรงเป้าหมาย ของภาคการผลิตและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ เป็นการปรับโครงสร้างตลาดแรงงานเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย สนองตอบการเพิ่มขีดความสามารถของแรงงานและเพิ่มขีดความสามารถแข่งขันในเวทีการค้าโลก

1.3 พัฒนาทักษะอาชีพให้กับเยาวชนคนรุ่นใหม่ที่นิยมทำงานรูปแบบแรงงานอิสระ ไม่ขึ้นอยู่กับองค์กรใดองค์กรหนึ่ง ทำงานแบบครั้งเดียวจบในคราวเดียว (Gig.Workers)

1.4 บูรณาการความร่วมมือภาครัฐ สถาบันการศึกษา และภาคเอกชน รวมถึงสถานประกอบการในการผลิตแรงงานที่สอดรับกับความต้องการของตลาดแรงงาน รองรับการลงทุนจากต่างประเทศ เป็นการสร้างสมดุลตลาดแรงงาน

2. บริหารจัดการแรงงานในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ และในอุตสาหกรรมเป้าหมาย มีมาตรการการดำเนินงานดังนี้

2.1 พัฒนาทักษะกำลังแรงงานและการพิจารณาอนุญาตทำงานแบบเบ็ดเสร็จเพื่อรับรองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZ)

3. ต่อยอดการประกอบอาชีพ ยกระดับรายได้ และเศรษฐกิจชุมชน รวมทั้งในพื้นที่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

3.1 พัฒนาหลักสูตรการฝึกอาชีพเสริม มุ่งเน้นนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสมโดยชุมชนเพื่อชุมชนยังยืน และในพื้นที่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สนับสนุนพระราชปณิธาน “สืบสาน รักษา ต่อยอด”

3.2 ส่งเสริมอาชีพอิสระที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นหลักในการประกอบอาชีพ ตอบรับภาคการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมและชุมชนที่ยังยืน

4. ยกระดับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงานเพื่อปลดล็อก Tier 2 Watch List

4.1 เพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจการทำงานของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวและการตรวจสอบสถานประกอบการกลุ่มเสี่ยงอย่างครอบคลุมและทั่วถึง

4.2 เพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายด้านแรงงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน

4.3 บูรณาการการทำงาน สร้างความรู้ความเข้าใจแก่แรงงาน ผู้ประกอบการและภาครัฐฯ ข่ายทุกภาคส่วนในการร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงานทุกมิติ

5. พัฒนา ปรับปรุง และส่งเสริมการคุ้มครองแรงงาน ระบบสวัสดิการและหลักประกันทางสังคม และยกระดับมาตรฐานความปลอดภัย อาชีวอนามัยในการทำงานให้สอดคล้องกับสภาวะสังคมเศรษฐกิจ และรูปแบบการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไป

5.1 พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างค่าจ้างของประเทศไทยสอดคล้องกับรูปแบบการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไป และให้แรงงานมีรายได้ที่เหมาะสม สอดคล้องกับค่าครองชีพและระดับความสามารถ

5.2 Safety & Healthy Thailand ส่งเสริมการเข้าสู่มาตรฐานแรงงานไทยและมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน โดยการส่งเสริมและสนับสนุนความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานแรงงานไทยความรับผิดชอบต่อสังคมด้านแรงงาน ให้มีสถานประกอบการต้นแบบ ระบบการบริหารจัดการและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงาน ส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคแก่แรงงาน

6. บริหารจัดการแรงงานนอกระบบ แรงงานกลุ่มประจำ邦 แรงงานสูงอายุและคนพิการให้ได้รับสิทธิ และความคุ้มครองด้านแรงงาน สวัสดิการและหลักประกันทางสังคมอย่างเท่าเทียม มีรายได้ที่เหมาะสมและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ลดความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของประเทศ นำไปสู่การฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศไทยยังยืน

6.1 ผลักดันการเสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานนอกระบบ พ.ศ. ให้มีผลบังคับใช้

6.2 ยกระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานให้ดีขึ้นและส่งเสริมให้มีการพัฒนาแรงงานที่ยังยืนโดยคนทำงานทุกคนมีโอกาสในการทำงานตามความสามารถของตน มีรายได้ที่เหมาะสม ได้รับการพัฒนาฝีมือที่ได้มาตรฐาน ได้รับความคุ้มครองตามสิทธิขั้นพื้นฐาน มีสวัสดิการเพิ่มขึ้น มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี และมีหลักประกันทางสังคมที่สอดคล้องกับความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต

7. พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านแรงงานกระทรวงแรงงาน (Big Data) และบูรณาการข้อมูลภาครัฐเพื่อการบริหารวางแผนศาสตร์ด้านแรงงานและหลักประกันทางสังคมอย่างเป็นระบบ

7.1 พัฒนาการจัดทำระบบฐานข้อมูลของกระทรวงแรงงาน (Big Data) ในรูปแบบคลังสมอง การทำวิจัย และการเชื่อมโยงการใช้ข้อมูลด้านแรงงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยดิจิทัล

7.2 พัฒนาระบบการทำงานเชื่อมโยงการทำงานระหว่างหน่วยงานภายในกระทรวงทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค โดยการกำหนดการทำงานร่วมกันที่มีความชัดเจน มีการกำกับและติดตามการทำงานเพื่อให้เห็นผลการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมโดยเฉพาะระดับภูมิภาคให้แรงงานจังหวัดในฐานะ CEO เป็นหลักในการบูรณาการการทำงานตลอดจนกำกับ ติดตามการทำงานระหว่างหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานของแต่ละจังหวัดได้

นโยบายเร่งด่วน 5 ข้อ

1. ยกระดับกระทรวงแรงงานเป็นกระทรวงเศรษฐกิจ

1.1 สร้างองค์กรที่พร้อมขับเคลื่อนนโยบายด้านแรงงานเพื่อการต้นเศรษฐกิจให้เดิบโตอย่างมีเสถียรภาพ บนพื้นฐานการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

2. กระตุ้นการจ้างงานตามความต้องการในระบบเศรษฐกิจใหม่ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2.1 กระตุ้น ส่งเสริม รักษาการจ้างงาน และการขยายตลาดแรงงานในต่างประเทศ รวมถึงบริการจัดหางานออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ ได้แก่ smartjob.doe.go.th ไทยมีงานทำ.com การประกอบอาชีพอิสระ การรับงานไปทำที่บ้าน แก่ผู้ว่างงานและผู้จบการศึกษาใหม่

2.2 สนับสนุนให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อรักษาสภาพการจ้างงาน พัฒนาฝีมือแรงงาน และกระตุ้นเศรษฐกิจ สนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำให้แก่สถานประกอบการผ่านธนาคารและกองทุนต่าง ๆ เช่น กองทุนประกันสังคม กองทุน พัฒนาฝีมือแรงงาน และกองทุนเพื่อผู้รับงานไปทำที่บ้าน เป็นต้น สนับสนุน SMEs สอดคล้องความต้องการชุมชน

2.3 เชื่อมโยงข้อมูลด้านแรงงานรวมถึงหักษะแรงงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อให้รัฐบาล มีศูนย์กลางข้อมูลด้านหักษะแรงงานที่พร้อมนำไปประยุกต์ใช้ฝึกอบรมและพัฒนากำลังแรงงานให้ตรงกับความต้องการ ในตลาดได้อย่างแท้จริง

3. บริหารจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างเป็นระบบ

3.1 บูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้ามาทำงานในประเทศไทย ให้กับต่างด้าวที่มีสมรรถนะสูง และออกแบบการนำเข้าแรงงานต่างด้าวในรูปแบบ MOU เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลน แรงงานในภาคการผลิตและบริการ

3.2 ส่งเสริมการจ้างงานแรงงานคนไทยและบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างเป็นระบบ

4. เร่งรัด ปรับปรุง แก้ไข พระราชบัญญัติประกันสังคมให้สอดคล้องกับบริบทสถานการณ์ปัจจุบันและรองรับ การเปลี่ยนแปลงในอนาคต

5. ดูแลให้แรงงานและนายจ้างสามารถทำงานในสถานการณ์ที่มีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ได้อย่างปลอดภัยและเป็นปกติสุข

5.1 ป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) เชิงรุกในกลุ่มแรงงาน และสถานประกอบการโดยใช้มาตรการด้านสาธารณสุขอย่างเคร่งครัดและดำเนินการโครงการ Factory Sandbox

5.2 ออกตรวจสอบสถานประกอบการส่งเสริมแรงงานสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อเฝ้าระวังสถานประกอบการกลุ่มเสี่ยง ที่จะมีการเลิกจ้าง สร้างความเข้าใจที่ดีในระบบแรงงานสัมพันธ์ด้วยระบบทวิภาคีเพื่อลดสถิติของปัญหาข้อพิพาทแรงงาน และข้อขัดแย้งระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง

ພາບແນວໃຈກົດລັບມືອງຕົ້ນໄຫວ້ ການຮັດງານທະນາຄານພາກສູງ ແລ້ວ 2560 - 2564

卷之三

“การบ้านที่ดีต้องมีความน่ารักน่าอยู่ ให้เรื่องการบ้านเป็นเรื่องที่น่ารักน่าอยู่ บ้านคือบ้านน้ำใจ”

ମୁଖ୍ୟ

1. ພະຍັນດີເປົ້າທົດກາຮອງອາຄົມຫຼຸດກອບອຽນພະຍານພອກຮອບໃຫ້ກ່ຽວຂ້ອງອາຄົມຫຼຸດ
 2. ຂອຍເຊຍສະເໜີນຮັບຮັກສັນບັບໄຕການເສື້ອລົມໄຟ້ໄວ້ເຖິງ
 3. ພົດເນາລອກຮັດພະຍາຍາໂຄກສາກເຖິງການທຳນິ້ນລົດ
 4. ເຮັດວຽກຈາກຄວາມເຫຼືອຂອງຮຽນພອກຮອບ ແລະ ຂຳນົດກາທຸກໆໝາຍພາຍໃນ
 5. ພອກຮັບພະຍັນອອກການກ່ຽວຂ້ອງອາຄົມຫຼຸດ
 6. ພົດນິນຮັບການສະແພອດເຫັນຮຽນພາຍໃນ
 7. ບຽນາກການກາງເງານອ່ານວັນປະສົງກິດພາກຮັດກາງເງານຕະຫຼາດ ການຄ່ອຍຫຍໍາ ການປະຫຼາມ ແລະ ການປະຫຼາມ

ឧក្រកម្មសាស្ត្រ

- ເສດຖະກິນ
ມັນປາກົບ
ການຕື່ອງປະລຸບ
ກວດປົກກວງ

ເປົ້າປະສົງ

1. บริการนบนธกสระบบบทบาทผู้นำ
อาชีพได้รับความคุ้มครอง ป
มหัศจรรย์บทบาทผู้นำด้วย
ความต้องการของ: เข้าก้าวสู่
ประทุมชนที่กว้างขวาง
2. ธรรมเนียมกระบวนการเด็กที่ระบุ
จังหวัดอาชีวศึกษาในครัวเรือน

1. ข้อมูลของครอบครัวของบุตรหลานของ
โดยบัตรประชาชนซึ่งบุตรหลานของรัฐ (ข้อมูลบัน)
อายุปี 1 ขึ้น หยุด อายุ 1 ถึงปี
2. ข้อมูลของครอบครัวที่ได้รับความรู้ของชาติของปัจจุบัน
และความปลอดภัยให้แก่การงาน
3. รัฐจะสนับสนุนให้หนังสือในการเรียนเพิ่ม / พัฒนา
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบรมราชโองการ
4. ธรรมเนียมกระบวนการเป้าหมายตามเป้าหมายเหล
แมวากันที่รับมอบของผู้ทรงคุณวุฒิจากชาติ
5. จักรพรรดิอนุญาตให้มีการทำความสะอาดห้องอาชีวศึกษ
แห่งอาชีวศึกษาที่เป็นไปได้

ជាតុវត្ថុរដ្ឋប៊ូលរៀនកំ

1. ဆောင်ရွက်မှုပါနမ်များ
2. အောက်ပါတို့မှာ ဖြစ်သော မြတ်များ
3. အောက်ရှိ မြတ်များ
4. မြတ်များ

ט'ה

๑. บรรดาคนต่อรุ่นกันๆ ก็ ยังคงใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย ไม่ต้องมีความหรูหรา
 ๒. บรรดาคนที่มีความหรูหราสุดๆ ถือว่าเป็นคนที่มีความมั่งคั่ง เนื่องจากได้รับมา
 ๓. บรรดาคนที่มีความหรูหราอย่างต่อเนื่อง แต่ขาดความเข้าใจความงามของธรรมชาติ
 ๔. ຖุลาเป็นที่นิยมของคนที่มีความเข้าใจความงามของธรรมชาติ แต่ขาดความเข้าใจความงามในตัววัว
 ๕. ญาติพี่น้องที่มีความเข้าใจความงามของธรรมชาติ ที่มีความเข้มแข็งทางจิตวิญญาณ
 ๖. มีความเข้าใจความงามของธรรมชาติ แต่ขาดความเข้มแข็งทางจิตวิญญาณ
 ๗. กล้าหาญที่เข้าใจความงามของธรรมชาติ แต่ขาดความเข้มแข็งทางจิตวิญญาณ

፩፻፲፭

๑. บรรดาคนต่อรุ่นกันๆ ก็ ยังคงใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย ไม่ต้องมีความหรูหรา
 ๒. บรรดาเด็กในครอบครัวของคุณ ถือว่าเป็นภาระของครอบครัว แม่พ่อรายได้ไม่เท่ากัน
 ๓. บรรดาเด็กที่มีความสามารถทางด้านศิลปะ เช่น ดนตรี วาดรูป ฯลฯ ที่ขาดแคลน
 ๔. ຖุลาเป็นที่นิยมของคนส่วนใหญ่ในความสัมพันธ์ทางเพศ แต่ก็มีความไม่สงบทางความประพฤติ
 ๕. กฎหมายต่อต้านความไม่สงบทางเพศ ที่บังคับใช้ในประเทศไทย ไม่สามารถดำเนินการได้ทันท่วงที
 ๖. ปริมาณยาเสพติดที่หล่อหลอมให้คนติดยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดความไม่สงบทางสังคม
 ๗. กล้ามกำลังที่เข้มแข็งของคนต่างด้าว ที่บุกรุกประเทศไทย ทำให้เกิดความไม่สงบทางสังคม

แผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการแรงงาน奴กระบบ พ.ศ. 2560 – 2564

แผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการแรงงานระบบ พ.ศ. 2560 – 2564

รายงานประจำปีผลการดำเนินงาน คณะกรรมการคุณครองการรับงานไปทำที่บ้าน ชุดที่ 4 ปีที่ 1
(ตั้งแต่วันที่ 4 ตุลาคม 2564 ถึง 3 ตุลาคม 2565)

ที่มา : แบบปฏิการต้นการบริหารจัดการและงานนักอกรอบปี พ.ศ. 2560-2564 กระทรวงแรงงาน

นโยบายการที่เกี่ยวข้องกับกองทุนเพื่อผู้ใช้แรงงาน กรมการจัดหางาน นโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดี

เพื่อแสดงความมุ่งมั่นต่อการบริหารราชการตามหลักธรรมาภิบาลของกองทุนเพื่อผู้รับงานที่บ้าน ได้กำหนดนโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดีประกอบด้วยนโยบายหลักและแนวทางการปฏิบัติภายใต้กรอบนโยบายด้านรัฐ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยนายด้านผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย นายด้านองค์การ และนโยบายด้านผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้

นโยบายด้านรัฐ สังคม และสิ่งแวดล้อม

นโยบายหลัก

- 1) มุ่งมั่นในการดำเนินงานตามนโยบายรัฐเพื่อเป็นแหล่งสนับสนุนเงินทุนในการกู้ยืมเงินให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านเพื่อนำเงินไปซื้อวัสดุคงและอุปกรณ์ในการผลิตหรือขยายการผลิต เพื่อสร้างอาชีพและสร้างรายได้ให้กับผู้รับงานไปทำที่บ้าน พร้อมทั้งส่งเสริมและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการรับงานไปทำที่บ้านเพิ่มศักยภาพในการดำเนินงานและให้มีจิตสำนึกเกี่ยวกับความรับผิดชอบด้านสังคม
- 2) พัฒนาศักยภาพในการให้บริการกองทุนเพื่อผู้รับงานไปทำที่บ้าน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก รวดเร็ว เพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขันการให้บริการกับกองทุนฯ อื่นๆ ในลักษณะเดียวกัน

นโยบายด้านผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

นโยบายหลัก

- 1) มุ่งมั่นในการให้บริการที่ตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- 2) สนับสนุนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงานเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านกองทุนฯ รวมไปถึงเป็นแหล่งการติดต่อประชาสัมพันธ์ที่มีความสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้เพื่อตอบสนองให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

นโยบายด้านองค์การ

นโยบายหลัก

- 1) ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่มีคุณธรรม จริยธรรม ในการปฏิบัติงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาลเพื่อให้กระบวนการทำงาน มีความโปร่งใสและเกิดประสิทธิภาพในการทำงาน และตระหนักถึงความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นภายในกองทุนฯ ซึ่งอาจมาจากการดำเนินงานที่ไม่สอดคล้องกับหลักคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล
- 2) ยึดมั่นในกฎหมาย กฎระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ข้อบังคับ และคู่มือแนวปฏิบัติงานด้านกองทุนฯ อย่างเคร่งครัด

นโยบายด้านผู้ปฏิบัติงาน

นโยบายหลัก

ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่ปฏิบัติงานในกองทุนเพื่อผู้รับงานไปทำที่บ้าน โดยมุ่งเน้นให้เกิดความรู้ในด้านการปฏิบัติงาน สามารถต่อยอดพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุตามกรอบแนวทางและเป้าหมาย ที่วางไว้ และสามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องตามหลักกฎหมาย กฎระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ข้อบังคับ และคู่มือแนวปฏิบัติงาน ด้านกองทุนฯ อย่างเคร่งครัด

นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการรับงานไปทำที่บ้าน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน อำนาจหน้าที่ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

- 1) กำหนดและพัฒนามาตรฐานแรงงาน รวมทั้งการส่งเสริม กำกับ ดูแลให้การรับรอง สถานประกอบกิจการ ที่มีการบริหารจัดการตามมาตรฐานแรงงานที่สอดคล้องกับมาตรฐานแรงงานสากล
- 2) คุ้มครองและดูแลแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบ ให้ได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่ กฎหมายกำหนด และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- 3) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน กฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- 4) พัฒนาระบบ และสนับสนุนการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของหน่วยงานเอกชน ภาครัฐ และองค์กรที่อยู่ในกำกับของรัฐ
- 5) ส่งเสริม พัฒนา และเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจด้านมาตรฐานแรงงาน การคุ้มครองแรงงาน ทั้งในระบบ และนอกระบบ ความปลอดภัยในการทำงาน แรงงานสัมพันธ์ แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ และสวัสดิการแรงงาน
- 6) ส่งเสริมและดำเนินการให้มีการจัดสวัสดิการแรงงาน
- 7) ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ข้อพิพาทแรงงาน และความไม่สงบด้านแรงงาน
- 8) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จัดทำแผนงาน และประสานแผนปฏิบัติงาน ของกรมให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านแรงงานของกระทรวง
- 9) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่รัฐมนตรี หรือคณะกรรมการรัฐมนตรี มอบหมาย

กิจกรรมการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ด้านคุ้มครองแรงงานบนระบบ

กรมมีภารกิจในการส่งเสริมและพัฒนาการคุ้มครองแรงงานนอกรอบบ้านให้ได้รับสิทธิตามกฎหมายและบริการของรัฐ โดยการกำหนดแนวทาง มาตรการ และวิธีปฏิบัติต้านการคุ้มครองแรงงานนอกรอบบ้าน ยึดหลักความเสมอภาค เท่าเทียม และไม่เลือกปฏิบัติ รวมถึงให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้แรงงานผิดกฎหมาย และส่งเสริมสนับสนุน ให้แรงงานนอกรอบบ้าน มีการรวมกลุ่มจนสามารถพัฒนาเป็นเครือข่ายในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน รวมทั้ง เพิ่มประสิทธิภาพและอำนาจการต่อรองกับนายจ้างผู้จ้างงาน โดยทิศทางการดำเนินงานด้านคุ้มครองแรงงานนอกรอบบ้าน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ได้กำหนดที่สำคัญไว้ ดังนี้

1. ด้านการคุ้มครองแรงงานนอกรอบบ้าน

1.1 พัฒนารูปแบบการทำงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยมีการวางแผนงาน แผนกลยุทธ์ แผนงบประมาณ แผนปฏิบัติการ และแผนต่าง ๆ ของหน่วยงานในการคุ้มครองแรงงานนอกรอบบ้านให้สอดคล้องกับบริบท ของแต่ละพื้นที่ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

1.2 พัฒนาการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่องค์กรให้แรงงานนอกรอบบ้าน รับทราบสิทธิประโยชน์ ทราบช่องทาง การร้องทุกข์ ร้องเรียน และสามารถเข้าถึงบริการจากภาครัฐ โดยการนำสื่อประชาสัมพันธ์ที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อการสร้างการรับรู้แก่แรงงานนอกรอบบ้านและผู้ที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ที่ควรจะได้รับ ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานนอกรอบบ้าน เช่น Line Facebook YouTube Website เป็นต้น

1.3 สร้างและพัฒนาฐานข้อมูลแรงงานนอกระบบ ประกอบด้วย ผู้รับงานไปทำที่บ้าน ลูกจ้างในงานเกษตรกรรม และลูกจ้างทำงานบ้าน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์แนวทางการคุ้มครอง ส่งเสริม พัฒนาแรงงานนอกระบบได้อย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่

2. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการคุ้มครองแรงงานนอกระบบ

2.1 กำกับ ดูแล และควบคุมการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ. 2553 และกฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานที่ทำที่บ้าน พ.ศ. 2547 กฎกระทรวงฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2555) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 และกฎกระทรวงคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. 2557 อย่างเคร่งครัด

2.2 ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนากฎหมายแรงงานนอกระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ด้านแรงงานในปัจจุบัน

2.3 พัฒนาศักยภาพพนักงานตรวจแรงงานในการบังคับใช้กฎหมายแรงงานนอกระบบเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพพนักงานตรวจแรงงาน

2.4 บูรณาการการตรวจสอบแรงงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ ด้านแรงงาน การใช้ความรุนแรง และการล่วงละเมิดทางเพศในกลุ่มแรงงานนอกระบบ

3. ด้านการส่งเสริมการคุ้มครองแรงงานนอกระบบ

3.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาสัมคม โดยประสานความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับการคุ้มครองแรงงานนอกระบบ

3.2 พัฒนาศักยภาพแกนนำเครือข่ายแรงงานนอกระบบให้มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการทำงานในระดับพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 บูรณาการความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายในการส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงานแก่แรงงานนอกระบบ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

3.4 รณรงค์ ส่งเสริม สร้างการรับรู้แก่แรงงานนอกระบบให้ได้รับทราบสิทธิหน้าที่ตามกฎหมายเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน และครอบคลุมทุกพื้นที่

3.5 สนับสนุนการกิจของคณะกรรมการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้าน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่

3.6 ส่งเสริมให้มีบุคคลและเครือข่ายแรงงานนอกระบบที่เด่นในกลุ่มผู้จ้างงาน นายจ้าง ผู้รับงานไปทำที่บ้าน ลูกจ้างทำงานบ้าน ลูกจ้างในงานเกษตรกรรม และกลุ่มเครือข่าย เพื่อให้แรงงานนอกระบบได้ทราบถึงคุณค่าของตนเอง ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ มีขวัญกำลังใจในการทำงาน

บทที่ 1 สถานการณ์ด้านแรงงาน ปี 2565 กระทรวงแรงงาน

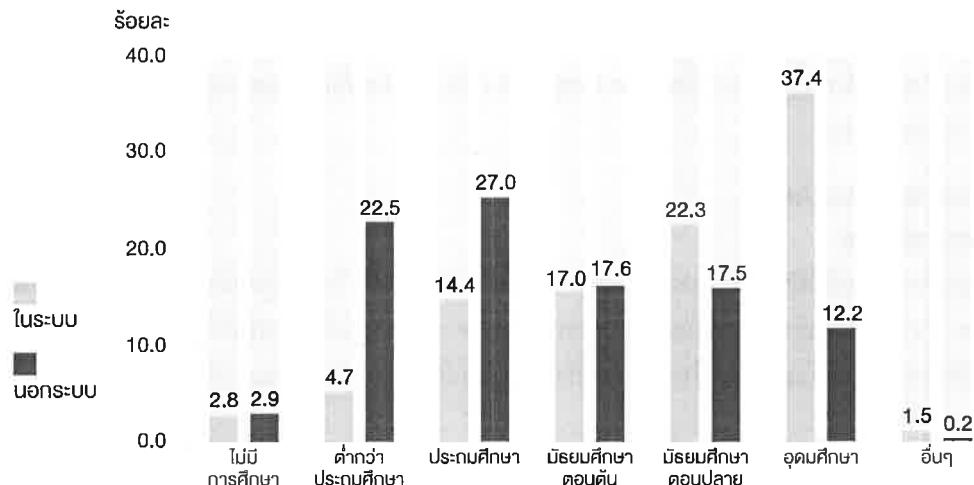
สถานการณ์แรงงานนอกระบบ

จากรายงานแผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2563 – 2565 แรงงานนอกระบบ เกิดขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2536 ในการประชุมนานาชาติ 15th International Conference of Labour Statisticians (ICLS) ในครั้งนั้นถูกจำกัดความให้หมายถึง “แรงงานที่ประกอบอาชีพเจ้าของกิจการ (Self - employed) หรือเป็นลูกจ้างของสถานประกอบการที่จัดอยู่ในเศรษฐกิจนอกระบบ หรือเป็นแรงงานช่วยเหลือกิจการของครอบครัว หรือลูกจ้างในสถานประกอบการที่จัดอยู่ในภาคเศรษฐกิจในระบบแต่ไม่ได้รับการคุ้มครองทางสังคมหรือคนทำงานบ้าน” สำหรับประเทศไทยกำหนดคำนิยามของ “แรงงานนอกระบบ” ไว้หลากหลายโดยองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ซึ่งจะมีความหมายครอบคลุมแรงงานในลักษณะใดนั้นขึ้นอยู่กับการกิจของแต่ละหน่วยงานที่เป็นผู้กำหนดคำนิยาม โดยกระทรวงแรงงานกำหนดคำนิยามของ “แรงงานนอกระบบ” ในแผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการ แรงงานนอกระบบ (พ.ศ. 2563 - 2565) หมายถึง ผู้มีงานทำที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานหรือกฎหมายประกันสังคม มาตรา 33 (เป็นลูกจ้างที่มีรายจ้าง) โดยนิยาม “ผู้มีงานทำ” หมายถึง ผู้มีงานทำที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และนิยาม “ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานหรือกฎหมายประกันสังคม” หมายถึง ไม่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 และที่แก้ไข เพิ่มเติม และกฎหมายประกันสังคม

จากรายงานการสำรวจแรงงานนอกระบบ 2565 สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พบว่า สถานภาพแรงงานของประชากรผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานรวมทั้งหมด 40.1 ล้านคน ประกอบด้วยผู้มีงานทำ 39.6 ล้านคน ผู้ว่างงาน 4.9 แสนคน และกำลังแรงงานที่อุดถูก 3.1 หมื่นคน ในขณะที่ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน มีจำนวน 18.6 ล้านคน ซึ่งจากจำนวนผู้มีงานทำเป็นแรงงานนอกระบบ 20.2 ล้านคน (ร้อยละ 51.0) เมื่อพิจารณา เป็นรายภาค พ布ว่า จำนวนแรงงานนอกระบบอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุดจำนวน 7.3 ล้านคน รองลงมา เป็นภาคกลาง 4.5 ล้านคน ภาคเหนือ 4.2 ล้านคน ภาคใต้ 2.7 ล้านคน และกรุงเทพมหานคร 1.4 ล้านคน ตามลำดับ หากเปรียบเทียบสัดส่วนของแรงงานนอกระบบกับแรงงานในระบบ พบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคใต้มีสัดส่วนแรงงานนอกระบบมากกว่าแรงงานในระบบ ในขณะที่กรุงเทพมหานครและภาคกลางมีแรงงาน นอกระบบน้อยกว่าแรงงานในระบบ

จากลักษณะโครงสร้างทางประชากรของแรงงานนอกระบบ พบว่า แรงงานนอกระบบเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยกลุ่มอายุ 25-39 ปี มีผู้ทำงานในระบบมากกว่าแรงงานนอกระบบเกือบ 2 เท่า ส่วนกลุ่มอายุ 40-59 ปี และกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป มีแรงงานนอกระบบมากกว่าแรงงานในระบบ ซึ่งแรงงานนอกระบบสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา มากที่สุด คือ ร้อยละ 27.0 รองลงมาเป็น ระดับต่ำกว่าประถมศึกษาร้อยละ 22.5 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 17.6 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 17.5 ระดับอุดมศึกษาร้อยละ 12.2 และผู้ไม่มีการศึกษาร้อยละ 2.9

แผนภูมิ แสดงร้อยละของแรงงานในระบบและนอกระบบ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

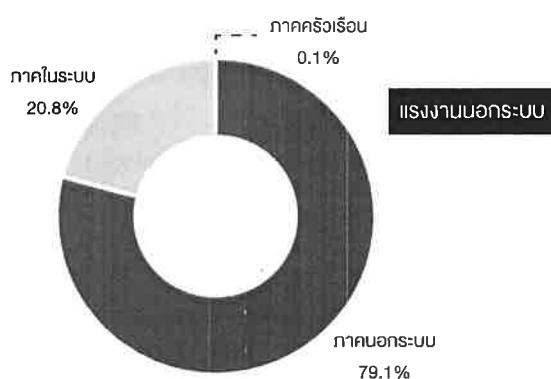

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

ลักษณะการทำงานของแรงงานนอกระบบ

เมื่อพิจารณาลักษณะอาชีพของแรงงานนอกระบบ เป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้และประมงมากที่สุด คือ ร้อยละ 52.5 รองลงมาคือ พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า (ร้อยละ 23.1) ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน (ร้อยละ 8.5) และช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง (ร้อยละ 8.4) ซึ่งส่วนใหญ่ทำงานในสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง (ร้อยละ 55.4) รองลงมาทำงานในสาขาวิชาการขายส่ง การขายปลีกการซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ประมาณ (ร้อยละ 17.0) และสาขาวิชาที่พักรแรมและบริการด้านอาหาร (ร้อยละ 8.7) ในขณะที่แรงงานในระบบ ทำงานในสาขาวิชาผลิตสูงที่สุด (ร้อยละ 26.6) หากพิจารณาการทำงานตามอุตสาหกรรม และการจดทะเบียนกับหน่วยงานภาครัฐ หรือ การจัดทำบัญชีเพื่อจัดจำแนกตามภาคการทำงาน พบร่วม แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่ทำงานภาคในระบบ ร้อยละ 79.1 และภาคในระบบ ร้อยละ 20.8 ในขณะที่แรงงานในระบบ ทำงานภาคในระบบ ร้อยละ 81.3 ภาคนอกระบบ ร้อยละ 17.6 และภาคครัวเรือน ร้อยละ 1.1

แผนภูมิ แสดงร้อยละของแรงงานนอกระบบ จำแนกตามภาคการทำงาน

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

สถานภาพการทำงานของแรงงานนอกระบบ ส่วนใหญ่เป็นผู้ทำงานส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้างมากที่สุด (ร้อยละ 60.2) รองลงมาเป็นช่วยธุรกิจครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง (ร้อยละ 29.5) ลูกจ้างเอกชน (ร้อยละ 6.0) และนายจ้าง (ร้อยละ 4.8) หากเปรียบเทียบระหว่างเพศจะพบว่า แรงงานนอกระบบผู้หญิงจะมีสถานภาพการทำงานเป็นช่วยธุรกิจในครัวเรือนมากกว่าผู้ชาย ในขณะที่ผู้ชายจะทำงานส่วนตัวมากกว่าร้อยละ 60 และมีขั้วโมงการทำงานเฉลี่ยต่อสัปดาห์ (41 ชั่วโมง

(ต่อสัปดาห์) หากพิจารณาจำนวนข้าวโมงการทำงาน 35-48 ต่อสัปดาห์ ซึ่งถือว่าเป็นข้าวโมงการทำงานปกติสำหรับค่าจ้าง หรือเงินเดือนของลูกจ้าง ซึ่งประกอบด้วยค่าจ้างที่ได้รับเป็นรายข้าวโมง รายวัน รายสัปดาห์และรายเดือน แล้วนำมาคำนวณเป็นค่าจ้างหรือเงินเดือนเฉลี่ยต่อเดือน พบร่วมกับลูกจ้างที่เป็นแรงงานนอกระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ย 7,539 บาทต่อเดือน เมื่อพิจารณาตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ลูกจ้างที่เป็นแรงงานนอกระบบในภาคการบริการและการค้าได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงที่สุด (8,150 บาทต่อเดือน) รองลงมาเป็นภาคการผลิต (8,033 บาทต่อเดือน) และภาคเกษตรกรรมได้รับค่าจ้างเฉลี่ยต่ำสุด (6,053 บาทต่อเดือน)

ปัญหาของแรงงานนอกระบบ

1. ปัญหาจากการทำงาน

แรงงานนอกระบบที่มีปัญหาจากการทำงานมีจำนวน 4.0 ล้านคน โดยปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ค่าตอบแทนคิดเป็นร้อยละ 49.1 ซึ่งผู้หญิงมีปัญหานี้เรื่องนี้มากกว่าผู้ชาย รองลงมาเป็นงานที่ทำไม่ได้รับการจ้างอย่างต่อเนื่อง 8.0 แสนคน (ร้อยละ 19.9) ปัญหาการทำงานหนัก 5.0 แสนคน (ร้อยละ 12.5) และการไม่ได้รับสวัสดิการ 3.4 แสนคน (ร้อยละ 8.6)

2. ปัญหาจากความไม่ปลอดภัยในการทำงาน

แรงงานนอกระบบมีปัญหาเกี่ยวกับความไม่ปลอดภัยในการทำงานมีจำนวน 2.1 ล้านคน โดยส่วนใหญ่ประสบปัญหาจากสารเคมี 1.3 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 59.1 โดยผู้หญิงประสบปัญหานี้มากกว่าผู้ชาย รองลงมาเป็นการทำงานกับเครื่องจักรและเครื่องมือที่เป็นอันตราย 3.7 แสนคน (ร้อยละ 17.3) ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชายมากกว่าผู้หญิง

3. ปัญหาจากสภาพแวดล้อมในการทำงาน

แรงงานนอกระบบมีปัญหานี้จำนวน 2.6 ล้านคน โดยปัญหาที่พบมากที่สุดเป็นเรื่องอุริยาถในการทำงาน (ท่าทางในการทำงานที่ไม่ถูกสุขลักษณะเป็นเวลานานๆ ทำให้เกิดการอักเสบและผิดปกติของอวัยวะต่างๆ ในร่างกาย) 9.9 แสนคน (ร้อยละ 37.5) โดยผู้หญิงจะมีปัญหานี้มากกว่าผู้ชาย รองลงมา มีผู้ลอลอง ควน กลืน (ร้อยละ 31) และแสงสว่างไม่เพียงพอ (ร้อยละ 11.3)

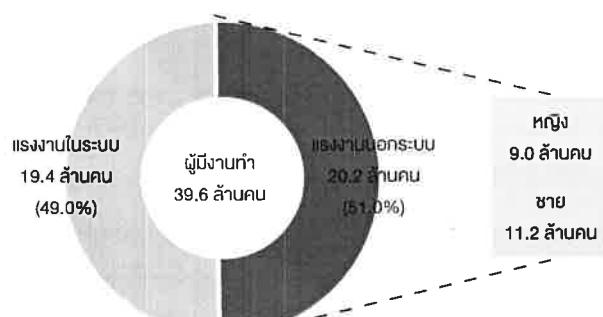
สัดส่วนแรงงานนอกระบบ

จากรายงานการสำรวจแรงงานนอกระบบ 2565 สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นข้อมูลที่เกี่ยวกับจำนวนลักษณะทางประชาราษฎรและลักษณะการทำงาน ตลอดจนปัญหาที่เกิดจากการทำงานของแรงงานนอกระบบ โดยแรงงานนอกระบบ หมายถึง ผู้มีงานทำที่ไม่ได้รับความคุ้มครอง หรือไม่มีหลักประกันทางสังคมจากการทำงาน ดังนี้

1. แรงงานนอกระบบ จำแนกตามเพศ

ในปี พ.ศ. 2565 แรงงานนอกระบบมีจำนวนมากกว่าแรงงานในระบบประมาณ 8.0 แสนคน จากผู้มีงานทำทั้งสิ้น 39.6 ล้านคน เป็นแรงงานนอกระบบ 20.2 ล้านคน (ร้อยละ 51.0) และเป็นแรงงานในระบบ 19.4 ล้านคน (ร้อยละ 49.0) โดยแรงงานนอกระบบชายมีจำนวนมากกว่าเพศหญิง

แผนภูมิ แสดงแรงงานนอกระบบ จำแนกตามเพศ

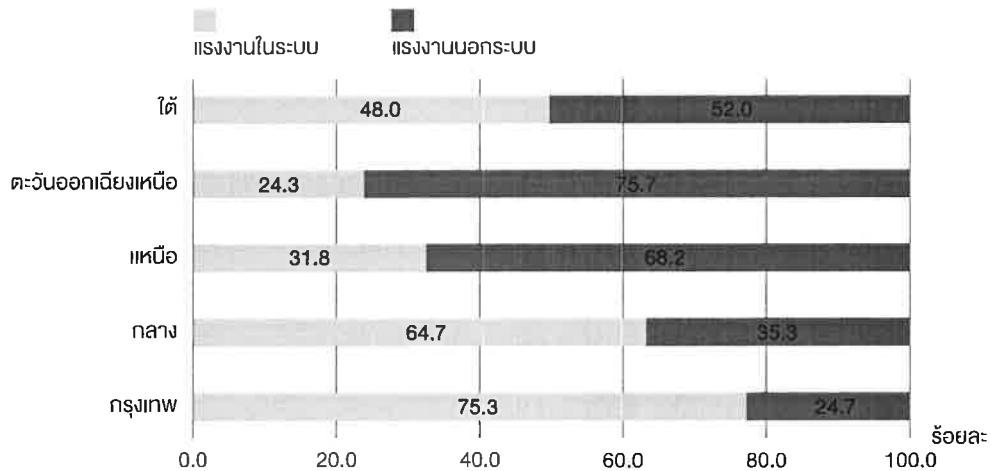

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

2. สัดส่วนของแรงงานนอกระบบ จำแนกตามภาค

การกระจายตัวของแรงงานนอกระบบทั่วโลกเฉี่ยงเหนือมีสัดส่วนของแรงงานนอกระบบมากที่สุด คือ ร้อยละ 75.7 รองลงมาเป็นภาคเหนือร้อยละ 68.2 และภาคใต้ร้อยละ 52.0 ส่วนในกรุงเทพมหานครและภาคกลาง มีแรงงานนอกระบบน้อยกว่าแรงงานในระบบ

แผนภูมิ แสดงสัดส่วนของแรงงานนอกระบบ จำแนกตามภาค

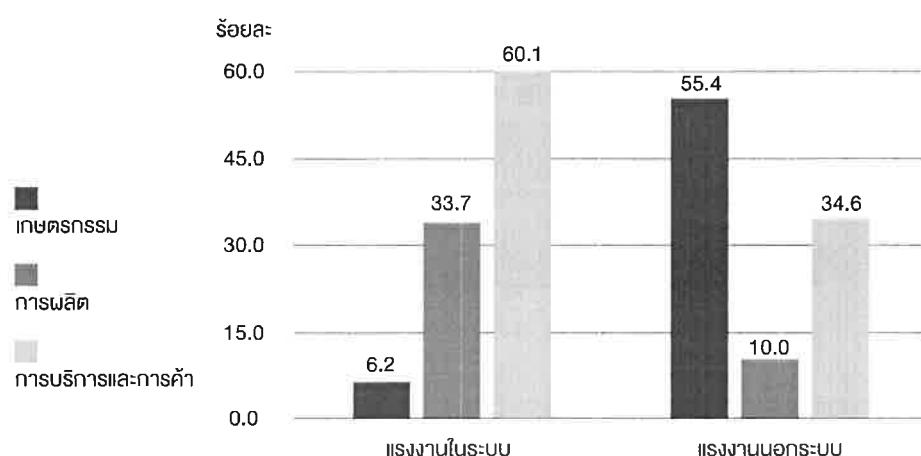

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

ร้อยละของแรงงานในและนอกระบบ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พ.ศ. 2565

กิจกรรมทางเศรษฐกิจของแรงงานนอกระบบมากกว่าครึ่งทำงานอยู่ในภาคเกษตรกรรม มีจำนวน 11.2 ล้านคน หรือร้อยละ 55.4 รองลงมาทำงานในภาคบริการและการค้าร้อยละ 34.6 และภาคการผลิตร้อยละ 10.0 ขณะที่ แรงงานในระบบทำงานอยู่ในภาคบริการและการค้ามากที่สุด รองลงมาเป็นภาคการผลิตและภาคเกษตรกรรม

แผนภูมิ แสดงร้อยละของแรงงานในและนอกระบบ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พ.ศ. 2565

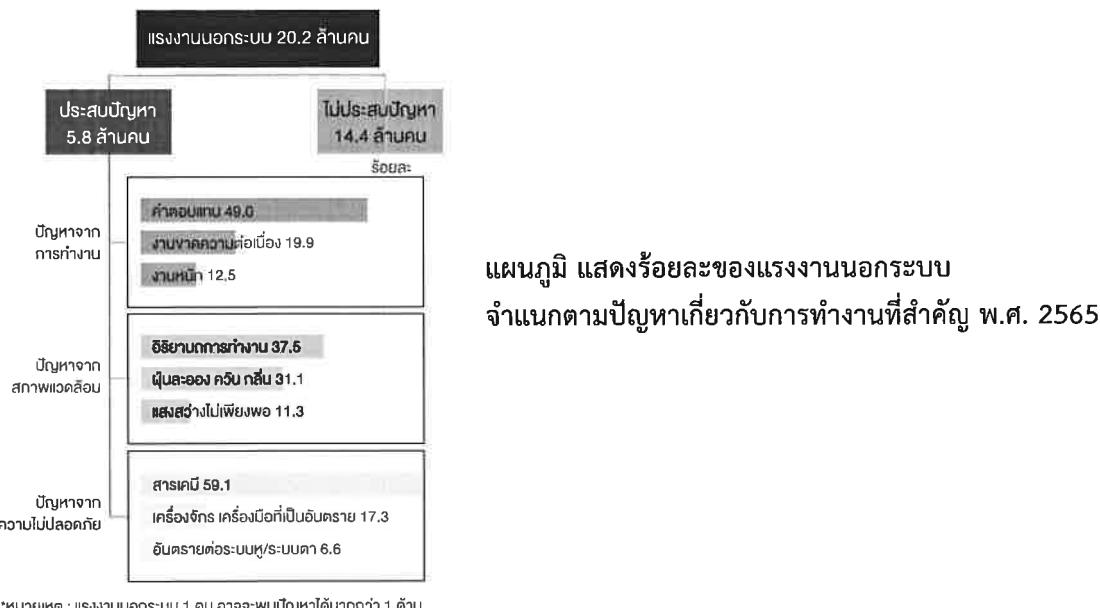
ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

ร้อยละของแรงงานนอกระบบ จำแนกตามปัญหาเกี่ยวกับการทำงานที่สำคัญ พ.ศ. 2565

จำนวนแรงงานนอกระบบที่ประสบปัญหา 5.8 ล้านคน หรือร้อยละ 28.7 ของแรงงานนอกระบบ ทั้งหมด โดยปัญหาที่พบ มีดังนี้

- 1) ปัญหาจากการทำงาน พบร้อยละ 49.0 เป็นเรื่องค่าตอบแทน รองลงมาเป็นงานขาดความต่อเนื่อง ร้อยละ 19.9 และงานหนัก ร้อยละ 12.5
- 2) ปัญหาจากสภาพแวดล้อมในการทำงานที่แรงงานนอกระบบประสบมากที่สุด คือ อิริยาบถในการทำงาน (ไม่ค่อยได้เปลี่ยนลักษณะการทำงาน) ร้อยละ 37.5 มีผู้ ล่อง ค้าง กลืน ร้อยละ 31.1 และ มีแสงสว่างไม่เพียงพอ ร้อยละ 11.3

3) ปัญหาจากความไม่ปลอดภัยในการทำงาน พบร่วมกับระบบปัญหาจากสารเคมี ร้อยละ 59.1 รองลงมาคือ ปัญหาจากเครื่องจักร เครื่องมือ ที่เป็นอันตราย ร้อยละ 17.3 และประสบอันตรายต่อระบบหุ้น ระบบตา ร้อยละ 6.6

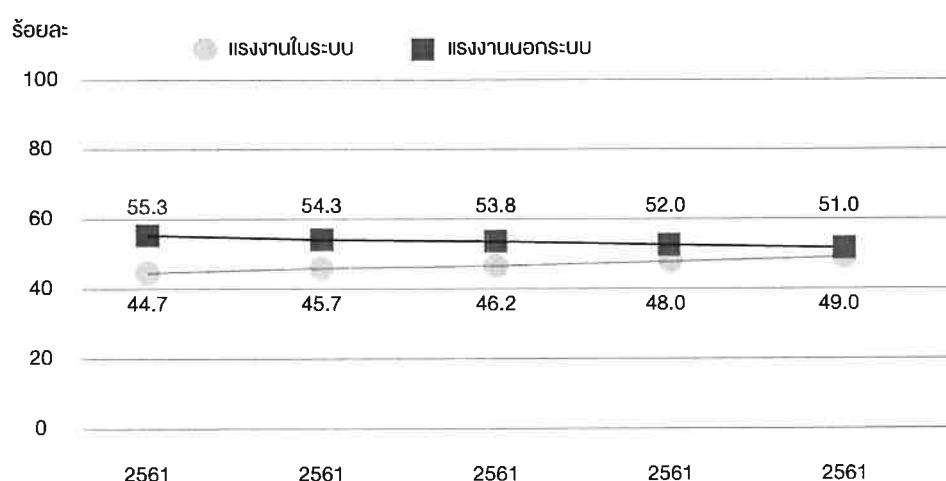
*หมายเหตุ : แรงงานนอกระบบ 1 คด อาจจะพบรอยทำให้มากกว่า 1 คด

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

แนวโน้มของแรงงานในและนอกระบบ พ.ศ. 2561-2565

ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา แรงงานนอกระบบมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 55.3 ในปี 2561 เป็นร้อยละ 51.0 ในปี 2565 ทำให้ในปีนี้มีร้อยละของแรงงานในระบบและนอกระบบใกล้เคียงกัน

แผนภูมิ แสดงแนวโน้มของแรงงานในและนอกระบบ พ.ศ. 2561-2565

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

สถานการณ์การรับงานไปทำที่บ้าน

จากรายงานความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน กองคุ้มครองแรงงานอุตสาหกรรม กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน การรับงานไปทำที่บ้านในประเทศไทยเกิดขึ้นในช่วง พ.ศ. 2530 - 2540 ซึ่งที่ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยด้านการส่งออกกำลังประสบความสำเร็จและมีต่อเนื่องมาจนกระทั่งปัจจุบัน การรับงานไปทำที่บ้านพบมากในอุตสาหกรรมการผลิต โดยลักษณะงานจะเป็นการผลิตที่บ้านโดยแบ่งออกเป็นการรับงานไปทำที่บ้าน (Home-based Work) และการผลิตเพื่อขาย (Selfemployment) เช่น การตัดเย็บเสื้อผ้า เครื่องหนัง รองเท้า เฟอร์นิเจอร์ไม้ เครื่องประดับ แปรรูปอาหาร และผลิตภัณฑ์เกษตร การประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้า เป็นต้น การรับงานไปทำที่บ้านเป็นการผลิตที่ยืดหยุ่นและเป็นประโยชน์ต่อผู้จ้างงาน เนื่องจากสามารถลดต้นทุนการผลิต รวมทั้งลดความเสี่ยงจากการผันผวนทางเศรษฐกิจ เพราะไม่ต้องจ้างแรงงานประจำ ให้สวัสดิการรวมถึงประกันสังคม ผู้รับงานไปทำที่บ้านมีความพึงพอใจในลักษณะงานดังกล่าว เพราะการรับงานมาทำที่บ้านนั้น สามารถลดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง การมีเวลาที่ยืดหยุ่นสามารถดูแลสมาชิกในครอบครัวได้

รายงานการวิเคราะห์สถานการณ์ผู้รับงานไปทำที่บ้าน กรมการจัดหางาน พฤศจิกายน ๒๕๖๓ จากการวิจัยเอกสารวิชาการและจากผลสำรวจข้อมูลผู้รับงานไปทำที่บ้าน มีปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านการดำเนินงานส่งเสริมการรับงานไปทำที่บ้านและกองทุนเพื่อผู้รับงานไปทำที่บ้าน

- ผู้รับงานไปทำที่บ้านไม่ค่อยเปิดเผยข้อมูลนายจ้าง/ผู้รับงาน เจ้าหน้าที่ในพื้นที่มีภารกิจด้านส่งเสริมการมีงานทำในหลายด้าน ทำให้การเข้าไปส่งเสริมให้เกิดความเข้มแข็งทำได้ไม่เต็มที่

2. ด้านการคุ้มครองเกี่ยวกับงานที่รับไปทำที่บ้าน

- บทบัญญัติของกฎหมายบางประการไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน
- องค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้านไม่มีผู้แทนจากหน่วยงานที่มีพันธกิจที่เกี่ยวข้องกับการรับงานไปทำที่บ้านที่ครบถ้วน
- การยุติข้อพิพาทระหว่างผู้จ้างงานและผู้รับงานไปทำที่บ้านมีเพียงการยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจสอบงาน และนำคดีสู่ศาลแรงงาน เมื่อมีข้อพิพาทผู้รับงานไปทำที่บ้านไม่กล้าเรียกร้องสิทธิใดๆ ด้วยเกรงว่าจะไม่ได้รับมอบงานให้ทำอีกและต้องขาดรายได้
- ระบบเครือข่ายข้อมูลผู้จ้างงานและผู้รับงานไปทำที่บ้านขาดฐานข้อมูลที่ชัดเจนเนื่องจากผู้จ้างงานปกปิดข้อมูลการส่งมอบงานและผ่านคนกลางหลายช่วง
- การเก็บข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ มีวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บข้อมูลแตกต่างกัน ข้อมูลที่ได้รับจึงไม่ครบถ้วน
- ความสัมพันธ์ในการจ้างงานไม่ชัดเจนและขาดการรวมกลุ่มของผู้รับงานไปทำที่บ้านทำให้ยากต่อการเข้าไปกำกับดูแลคุ้มครอง
- ผู้ประกอบกิจการหรือนายจ้าง แรงงานอุตสาหกรรมทั่วไปไม่ทราบเกี่ยวกับกฎหมายคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน
- ปัญหาด้านสภาพแวดล้อม สุขอนามัย สถานที่ทำงานคับแคบ การทำงานไม่ต่อเนื่อง ได้รับค่าตอบแทนน้อย และการถูกเอาเปรียบในด้านค่าจ้างหรือค่าตอบแทน

3. ด้านการพัฒนา

- ผู้รับงานไปทำที่บ้านขาดโอกาสได้รับความรู้และการพัฒนาทักษะฝีมือ พัฒนาผลิตภัณฑ์ ซ่องทางการตลาด และการจัดการอาชีพแบบครบวงจร
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและสนับสนุนผู้รับงานไปทำที่บ้านยังขาดการบูรณาการในการทำงานร่วมกัน

บทที่ 2 คณะกรรมการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้านและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้าน ชุดที่ 4

นายไพรожน์ ไชติกาเดช
อธิบดีกรมการจัดหางานกรรมการ

นายบุญชล สุกรมนัสวงศ์
ปลัดกระทรวงแรงงาน
ประธานกรรมการ

นายนิยม สองแก้ว
อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
กรรมการและเลขานุการ

ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข

ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม

ผู้แทนกรมการบิน

ผู้แทนกรุงส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

นางพุทธิพย์ สวนเมือง ตุลาพันธุ์

นายบันทึกิตย์ มนชัยศรีชูภูมิ

นายรันพัฒ ณัตเจริญ

กรรมการผู้แทนผู้จ้างงาน

นายวุฒิกิจ เกียรติ บ้านทองคำ

นางสาวประไพพรรณ อัศวศิริเลิศ

นางสาวสรศ์นารี พรมเนสาร

กรรมการผู้แทนผู้รับงานไปทำที่บ้าน

นายมนพ ไก้วណา

นางสาวบุญนา บำรุงนา

นางวชิรย์ เพ็ชบุรี

การเลือก กกรรมการผู้แทนผู้จ้างงาน และ กกรรมการผู้แทนผู้รับงานไปทำที่บ้าน

ในคณะกรรมการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้าน

คณะกรรมการคุ้มครอง การรับงานไปทำที่บ้าน

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ. 2553

หมวด 5 คณะกรรมการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้าน

มาตรา 25 ให้เป็นคณะกรรมการคนหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้าน” ประกอบด้วย

(1) ปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นประธานกรรมการ

(2) กรรมการโดยตำแหน่งจำนวน 5 คน ได้แก่

1. อธิบดีกรมการจัดหางาน

2. ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข

3. ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม

4. ผู้แทนกรมการปกครอง

5. ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

(3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการรับงานไปทำที่บ้านจำนวนไม่เกิน 3 คน โดยไม่จำกัดว่าเป็นบุคคลจากองค์กรสาธารณะเพียงบุคคลอย่างน้อย 1 คน

(4) กรรมการผู้แทนผู้จ้างงานซึ่งเลือกกันเองจำนวน 3 คน

(5) กรรมการผู้แทนผู้รับงานไปทำที่บ้านซึ่งเลือกกันเองจำนวน 3 คน

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้าราชการกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานไม่เกิน 2 คนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งหรือเลือกกรรมการตาม (3) (4) และ (5) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยให้มีภาระเป็นของตน

มาตรา 26 กรรมการตามมาตรา 25 (3) (4) และ (5) มีวาระการดำรงตำแหน่งหนึ่งคราวละ 2 ปี

และอาจได้รับแต่งตั้งหรือเลือกให้ใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเดิมก็ได้

เมื่อกรรมการเดินทางพำนภูมิจากที่ตั้งสำนักงานฯ ให้ดำเนินการแต่งตั้งหรือเลือกกรรมการประจำเดือนอยู่ที่บ้านแทน ก่อนวันครบวาระไม่น้อยกว่า 90 วัน

อำนาจหน้าที่

มาตรา 28 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครอง ส่งเสริม และพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน มาตรการพัฒนาฝีมือแรงงานและการในการป้องกันการประมงอันตราย เจ็บป่วย หรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงาน และการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้รับงานไปทำที่บ้าน

(2) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎหมาย หรือประกาศเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติ

(3) กำหนดอัตราราคากาดตอบแทนที่รับไปทำที่บ้าน

(4) สงเสริมผู้จ้างงานและผู้รับงานไปทำที่บ้านในการสร้างแนวปฏิบัติที่ดีในการทำงาน ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือและ การประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการ องค์กรเอกชน และองค์กรอื่นที่เกี่ยวกับงานที่รับไปทำที่บ้าน

(5) ติดตามตรวจสอบการดำเนินการที่เกี่ยวกับงานที่รับไปทำที่บ้านจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และเสนอรายงานเกี่ยวกับผล การดำเนินงาน ต่อคุณระชุมแต่รือย่องน้อยปีละหนึ่งครั้ง และเผยแพร่ต่อสาธารณะ

(6) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

การกำหนดอัตราราคากาดตอบแทนตาม (3) ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดค่าตอบแทนไปบังคับใช้ ลูกจ้างตามกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตาม (1) (2) (4) และ (5) ให้คณะกรรมการพิจารณาให้ผู้รับงานได้รับการส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนจารุในด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งงานการรับงานจากหน่วยงานของรัฐ การให้บริการทางวิชาการ การพัฒนาคุณภาพฝีมือในการทำงาน และการพัฒนาเครือข่ายผู้รับงานไปทำที่บ้าน ตลอดจนการให้สินเชื่อหรือเงินทุนหมุนเวียนแก่ ผู้รับงานไปทำที่บ้าน

คณะอนุกรรมการพัฒนาภูมายคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน

ตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ. 2553 คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง คณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ จำนวน 2 คนดังดังนี้

- 1) คณะอนุกรรมการพัฒนาภูมายคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน
 - 2) คณะอนุกรรมการด้านยุทธศาสตร์และขับเคลื่อนนโยบายการรับงานไปทำที่บ้าน
- โดยให้กรรมการหรืออนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจ ดังต่อไปนี้
- 1) เข้าไปในสถานประกอบกิจการหรือสำนักงานของผู้จ้างงานหรือสถานที่ทำงานของผู้รับงานไปทำที่บ้านในเวลาทำงาน เพื่อตรวจสอบหรือสอบถามข้อเท็จจริงเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่จะใช้ประกอบการพิจารณา และให้กรรมการหรืออนุกรรมการรายงานผลการปฏิบัติงานให้คณะกรรมการทราบทุกครั้ง
 - 2) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้อภิปรายหรือให้ส่งเอกสารหรือวัสดุใดๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็นในการนี้ ให้ผู้จ้างงาน ผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกส่งหรือแสดงเอกสาร หรือให้ข้อเท็จจริง และไม่ขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของบุคคลดังกล่าว

คณะอนุกรรมการพัฒนาภูมายคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน		
 รองปลัดกระทรวงแรงงาน ประธานอนุกรรมการ	 รองอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน รองประธานอนุกรรมการ	
ผู้ยื่นาญบุคคล	อธิบดี	สำนักนาย
1) ผู้อำนวยการกองทุนประกันสังคม 2) ผู้อำนวยการกองทุนประกันสหกรณ์และไปรษณีย์ภาคเอกชน 3) นักวิชาการแรงงานด้านบัญชีการเข้าไป	1) ผู้อำนวยการกองโรคภัยและการบาดเจ็บและด้านเฝ้าระวัง กรมควบคุมโรค 2) ผู้อำนวยการกองป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ดูแลกระทรวงแรงงาน 3) ผู้อำนวยการกองที่ดินการท่องเที่ยวและกีฬา กรมทรัพยากรดูแล 4) ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย สำนักงานที่ดิน/ประวัติบุคคลและแรงงาน 5) ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย สำนักงานที่ดิน/ประวัติบุคคลและแรงงาน 6) ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย สำนักงานที่ดิน/ประวัติบุคคลและแรงงาน 7) รองผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย สำนักงานที่ดิน/ประวัติบุคคลและแรงงาน	1) ศึกษา วิเคราะห์ ปรับปรุง แผนพัฒนาภูมายคุ้มครอง สำหรับผู้รับงานไปทำที่บ้านให้เป็นมาตรฐานและมาตรฐานที่ดีที่สุด 2) เสนอแนะ แก้ไข และปรับปรุงกฎหมายที่ดีที่สุด ผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ.2553 รวมทั้งให้คำปรึกษาและให้ความติดต่อสื่อสารกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3) รายงานผลการดำเนินงานให้คณะกรรมการพิจารณา 4) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการห้าม
ผู้ตรวจคุณภาพ นางสาวอรุณรัตน์ มีภักดี		
ผู้แทนผู้จ้างงาน นางสาวกานต์ จิตราเวศิลป์		
ผู้แทนผู้รับงานไปทำที่บ้าน นางสาวนันดา ทุกภัทรานันท์		

คณะอนุกรรมการด้านยุทธศาสตร์และขับเคลื่อนนโยบายการรับงานไปทำที่บ้าน

คณะอนุกรรมการด้านยุทธศาสตร์และขับเคลื่อนนโยบายการรับงานไปทำที่บ้าน		
 รองปลัดกระทรวงแรงงาน ประธานอนุกรรมการ	 รองอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน รองประธานอนุกรรมการ	
ผู้ยื่นาญบุคคล	อธิบดี	สำนักนาย
1) ผู้อำนวยการกองทุนประกันสังคม 2) ผู้อำนวยการกองคุ้มครองแรงงานด้านกฎหมายและคุ้มครองแรงงาน 3) ผู้อำนวยการกองคุ้มครองแรงงานด้านกฎหมายและคุ้มครองแรงงาน	1) ผู้อำนวยการกองที่ดินและด้ำม สำนักงานที่ดินและด้ำม 2) ผู้อำนวยการกองทุนประกันสหกรณ์และคุ้มครองแรงงาน 3) ผู้อำนวยการกองที่ดินและด้ำม สำนักงานที่ดินและด้ำม 4) ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย สำนักงานที่ดินและด้ำม 5) ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย สำนักงานที่ดินและด้ำม 6) ผู้อำนวยการกองพัฒนาศักยภาพแรงงาน และผู้อำนวยการกอง กรมพัฒนาศักยภาพแรงงาน 7) ผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน 8) ผู้อำนวยการกองความปลอดภัยและสุขาภรณ์ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน 9) ผู้อำนวยการกองที่ดินและด้ำม สำนักงานที่ดินและด้ำม 10) ผู้อำนวยการกองที่ดินและด้ำม สำนักงานที่ดินและด้ำม 11) ผู้อำนวยการกองที่ดินและด้ำม สำนักงานที่ดินและด้ำม 12) ผู้อำนวยการกองที่ดินและด้ำม สำนักงานที่ดินและด้ำม	1) ศึกษา วิเคราะห์ ปรับปรุง แผนพัฒนาภูมายคุ้มครอง สำหรับผู้รับงานไปทำที่บ้านให้เป็นมาตรฐานและมาตรฐานที่ดีที่สุด 2) เสนอแนะ แก้ไข และปรับปรุงกฎหมายที่ดีที่สุด ผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ.2553 รวมทั้งให้คำปรึกษาและให้ความติดต่อสื่อสารกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3) รายงานผลการดำเนินงานให้คณะกรรมการพิจารณา 4) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการห้าม
ผู้ตรวจคุณภาพ นางอุตถนา ภานุเดช		
ผู้แทนผู้จ้างงาน นางสาวกานต์ จิตราเวศิลป์		
ผู้แทนผู้รับงานไปทำที่บ้าน นางสาวอุบล รุ่งไทรทอง		